

Cod ECLI:RO:JDCTA:2024:001.#####

#####

JUDECĂTORIA CONSTANȚA – SECȚIA CIVILĂ

Operator de date cu caracter personal nr. 3047

Dosar civil nr. #####/212/2020

SENTINȚA CIVILĂ NR. #####

Ședința publică din data de 18.06.2024

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: #####

GREFIER: #####

Pe rol, judecarea cauzei civile având ca obiect acțiune în răspundere contractuală - pretenții, cerere formulată de reclamanta ##### SRL, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr.J13/561/2008, cod unic de înregistrare 23316976, atribut fiscal RO, cu sediul în Constanta, #####, în contradictoriu cu pârâta ## ##### SRL, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr.J13#####, cod unic de înregistrare #####, atribut fiscal RO, cu sediul în Constanta, ##### bis, ## #, birou 6, #####.

Dezbaterile asupra fondului au avut loc în ședința publică din data de 20.03.2024 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta. La acel termen de judecată, instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, în conformitate cu dispozițiile art. 396 C.proc.civ. a amânat pronunțarea pentru 28.03.2024, 15.04.2024, 29.04.2024, 13.05.2024, 27.05.2024, 10.06.2024 și 18.06.2024, dată la care a hotărât:

INSTANȚA:

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Judecătoriei Constanța, la data de 12.10.2020, sub numărul de dosar #####/212/2020, reclamanta ##### SRL, în contradictoriu cu pârâta ## ##### SRL, a solicitat obligarea pârâtei la plata sumei de 97.189,75 lei, reprezentând daune-interese echivalente prejudiciului cauzat societății reclamante prin neexecutarea în termenul convenit a obligațiilor asumate prin contractul de prestări servicii nr. 749/16.08.2019 și prin anexa la acest contract, cu obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea în fapt cererii, reclamanta a arătat că în cursul lunii iulie 2019 a luat legătura cu reprezentanții pârâtei în vederea realizării unui website/magazin online, prin implementarea unei platforme eCommerce care să deservească procesele specifice, nevoile și obiectivele de business în mediul online. În urma discuțiilor, prin emailul transmis la data de 02.08.2019, pârâta a comunicat oferta sa pentru serviciile de realizare a platformei de 22.890 euro, plus TVA, la care

se adaugă costul de 609 euro licențe suplimentare pentru modulele necesare, ce urma a fi achitate integral de societatea reclamantă către terți, oferind un discount de 6%, noua valoare fiind de 21.500 euro, cu plata în 5 rate egale, prima în august, ultima în decembrie (4.300 euro+TVAx5), cu termen de finalizare în cursul lunii noiembrie 2019. Pârâta a propus dezvoltarea unei soluții pe platforma Magento 2 Community Edition, platformă prezentată de pârâta ca fiind capabilă a susține activitatea de eCommerce pentru cel puțin 3-4 ani, atât B2C, cât și B2B. Urmare a ofertei, între cele două societăți s-a perfectat contractul de prestări servicii nr. 749/16.08.2019. Oferta alăturată mailului trimis de pârâta la data de 02.08.2019 (modificată sub aspectul prețului total al proiectului și sub aspectul termenelor de execuție pe faze de lucrări) a fost anexată contractului semnat între părți, devenind parte integrantă din acesta, reprezentând prima și singura comandă adresată pârâtei în temeiul acestui contract.

Ulterior perfectării contractului de prestări servicii, reclamanta a pus la dispoziția pârâtei toate materialele și informațiile necesare în vederea realizării proiectului, iar pârâta i-a oferit acces la un program CRM (TeamWork) pentru a urmări progresul și etapele construcției website-ului, program prin intermediul căruia aveau posibilitatea de a comunica prin mesaje/fișiere. Reclamanta a plătit contravaloarea primelor 4 facturi emise de pârâta, contravaloarea ultimei facturi nr. 202011/25.03.2020 nu a mai fost achitată întrucât pârâta nu a realizat și nu a predat reclamantei proiectul în forma obiect al convenției părților, respectiv un magazin online funcțional. Până la data de 19.11.2019, dată până la care ar fi trebuit să se finalizeze proiectul și să îl pună în funcțiune, pârâta nu i-a predat un magazin online funcțional, astfel încât să poată fi utilizat adecvat scopului pentru care a fost comandat (prezentarea online a produselor societății, comandarea acestora de către clienți și vânzarea online a produselor comandate de clienți). Disfuncționalitățile, neconformitățile, neregulile apărute au fost multiple și sesizate repetat de societatea reclamantă pârâtei, numai că parte din aceste neconformități fie nu au fost remediate de pârâta, fie remedierea lor a avut drept consecință apariția altor neconformități. Reclamanta a solicitat pârâtei executarea obligațiilor contractuale chiar și ulterior împlinirii termenului convenit pentru predarea proiectului, suspendând însă executarea obligației de plată a sumei facturate de pârâta în luna noiembrie 2019, întrucât proiectul nu fusese predat în stare de funcționare. Pârâta a emis factura nr. #####.03.2020, în valoare de 24.789,31 lei, aferentă ultimei tranșe din preț, deși nu își executase propria obligație, iar potrivit convenției ultima factură ar fi trebuit emisă și plătită ulterior finalizării și punerii în funcțiune a proiectului.

Neexecutarea de către pârâta a obligațiilor asumate prin contract rezultă și din raportul de expertiză tehnică extrajudiciară întocmit de dr. ing. #####. Astfel, reclamanta a invocat răspunderea civilă contractuală, sub forma obligării pârâtei la plata de daune-interese, ca echivalent bănesc al prejudiciului reprezentat de sumele plătite pârâtei pentru proiectul pe care nu l-a realizat și nu l-a pus în funcțiune, în beneficiul reclamantei în cadrul termenului prevăzut în anexa la contract.

În drept, reclamanta a invocat dispozițiile art. 1270, art. 1350, art. 1516, art. 1530, art. 1531 C. civ..

În probațiune, reclamanta a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, a probei testimoniale și a probei cu expertiza tehnică în specialitate IT.

Cererea a fost legal timbrată cu suma de 3.049 lei în conformitate cu art. 3 din OUG nr. 80/2013.

La data de 16.11.2020, pârâtul a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată și cerere reconvențională prin care a solicitat obligarea reclamantei la plata sumei de 212.800,03 lei, compusă din 24.789,31 lei, reprezentând contravaloarea facturii fiscale seria WMT nr. #####.03.2020 aferentă ultimei tranșe din prețul stabilit prin contract, și 188.010,99 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor suplimentare prestate de pârâta-reclamantă în cadrul contractului, obligarea la plata penalităților contractuale de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere, calculate începând cu 12.04.2020 și până la plata efectivă a debitului de 24.789,31 lei, cu cheltuieli de judecată.

În motivare, pârâta-reclamantă a arătat că și-a îndeplinit în mod corespunzător obligațiile asumate, iar întârzierile în implementarea proiectului au fost generate exclusiv de conduita iresponsabilă a reclamantei-pârâte, iar presupusele disfuncționalități ale produsului livrat, în realitate, nu există. În ceea ce privește proiectele ce implica platforma Magento 2, acestea sunt proiecte complexe, iar clientul are nevoie de o echipa interna capabila să duca la final un astfel de proiect, împreună cu furnizorul de servicii. În acest sens, Garanti ##### a început proiectul cu zero personal și fără un Project Manager. În plus, Garanti ##### nu a înțeles de la început complexitatea proiectului pe care dorește să îl dezvolte, însă a specificat că dorește să intre în competiție cu principalul competitor de pe piață, „PiatraOnline.ro”, aceasta setându-și standardul pe care îl dorește. ##### condițiile în care se dezvoltă aplicația, precum și elementele de funcționalitate ale acesteia, au fost clar stabilite încă de la început, pe parcursul derulării contractului, Garanti ##### și-a modificat opțiunile de nenumărate ori și a solicitat inclusiv servicii suplimentare ce nu au făcut parte din înțelegerea inițială, fapt care în mod evident a și condus la întârzieri în livrarea aplicației. Astfel, întârzierile au fost generate exclusiv de către Garanti #####, prin solicitările suplimentare făcute, ce se refereau inclusiv la modificări privind aspectul general al aplicației, solicitate după ce prima versiune a fost deja implementată în baza acordului exprimat în prealabil de către reprezentanții Garanti #####, modificarea funcționalităților aplicației, ce au fost deja implementate, solicitarea de a adăuga funcționalități suplimentare. Solicitățile de modificare a aplicației nu au avut întotdeauna motive obiective și care să fie bazate pe bune-practici în domeniu sau studii care să ateste eficiența, Garanti ##### nerespectând termenul privind formularea de obiecțiuni asupra livrabilelor. Toate solicitările venite din partea reclamantei au generat un efort suplimentar din partea pârâtei, însumând un total de 933,72 ore de servicii adiționale neincluse în comandă și neplătite de reclamantă. Pârâta-reclamantă a învederat că principala cauză ce a împiedicat W3 Marketing să livreze aplicația în termenul promis este chiar conduita Garanti #####, care pe parcursul implementării proiectului și-a modificat opțiunile cu privire la designul Aplicației, a solicitat includerea unor funcționalități ce nu erau incluse în ofertă/contract/comandă, nu a pus la dispoziție o platformă perfect funcțională care să permită rularea fără probleme a aplicației.

Pârâta-reclamantă a mai arătat că presupusele disfuncționalități ale aplicației nu există, aplicația funcționând normal, iar unele funcții nu au făcut parte din cele agreeate la momentul încheierii contractului. Pârâta-reclamantă a invocat excepția de neexecutare a contractului față de neachitarea de către Garanti ##### a contravalorii facturii reprezentând ultima tranșă din prețul stabilit prin contract, astfel încât reclamanta nu are posibilitatea de a solicita ca W3 Marketing să-și îndeplinească alte obligații ce pot să derive din contract sau să solicite daune-interese. Pentru toate facturile emise, Garanti ##### a întârziat cu plățile și această împrejurare conducând la

întârzierea în livrarea aplicației. S-a mai arătat că reclamanta-pârâtă a încălcat în mod flagrant prevederile art. 9.1 lit. b) din Contract referitoare la acordare termenului de grație de cel puțin 15 zile.

Cu privire la cererea reconvențională, pârâta-reclamantă a arătat că Garanti ##### a refuzat în mod nejustificat să-și îndeplinească obligațiile de plată sumate, având în vedere că între părțile litigioase există un contract valabil încheiat.

În drept, pârâta-reclamantă a invocat dispozițiile art. 205 și art. 209 C. proc. civ..

În probațiune, pârâtul a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, proba testimonială cu 3 martori, proba cu expertiza IT, proba cu mijloace materiale de probă.

Cererea reconvențională a fost legal timbrată cu taxa judiciară de timbru în valoare de 6.209,66 lei.

În ședința publică din data de 15.04.2021, instanța a încuviințat proba cu înscrisuri, a prorogat discutarea probei testimoniale, a încuviințat proba cu expertiza în specialitatea IT, stabilind onorariu provizoriu de 3.000 lei, în sarcina ambelor părți, câte 1.500 lei fiecare. Totodată, instanța a încuviințat câte un expert parte pentru fiecare dintre părți.

În ședința publică din data de 03.06.2021, instanța a desemnat în calitate de expert pe Caramihai ###-#####, prin acordul părților.

La data de 12.01.2022, s-a depus la dosar raportul de expertiză.

În ședința publică din data de 07.04.2022, instanța a încuviințat obiecțiunile formulate de pârâta-reclamantă.

La data de 25.01.2023, s-a depus la dosar răspunsul la obiecțiuni.

La data de 28.02.2023, pârâta-reclamantă a formulat note scrise.

La data de 29.03.2023, reclamanta-pârâtă a formulat note scrise.

În ședința publică din data de 25.05.2023, instanța a respins cererea pârâtei-reclamante de înlocuire a expertului și cererea de refacere a răspunsului la obiecțiuni, ca neîntemeiate.

În ședința publică din data de 06.09.2023, instanța a încuviințat pentru ambele părți proba testimonială cu câte un martor.

În ședința publică din data de 10.01.2024, instanța a procedat la audierea martorilor, declarațiile acestora date sub prestare de jurământ aflându-se la dosarul cauzei.

La data de 09.04.2024, pârâta-reclamantă a formulat concluzii scrise.

Analizând ansamblul materialului probator administrat în prezenta cauză, în ceea ce privește fondul cauzei, instanța reține următoarele:

În fapt, la data de 16.08.2019, între părți s-a încheiat contractul 749/16.08.2019 prin care pârâta-reclamantă ## ##### SRL, în calitate de prestator, s-a obligat să execute în favoarea reclamantei-pârâte ##### SRL, în calitate de beneficiar, a unor servicii din categoria servicii de strategie, servicii de creație grafică și dtp, dezvoltare aplicații software, dezvoltare web, marketing online și publicitate așa cum sunt descrise în Comenzile de servicii. Potrivit art. 2.1. din Contract, părțile au convenit o durată a contractului de 1 an, stipulând la art. 2.2. prelungirea automată a contractului pe perioade succesive egale cu cea inițială în cazul în care niciuna dintre părți nu notifică celeilalte intenția de a nu mai continua executarea contractului, urmând ca, potrivit art. 2.3. din Contract, toate comenzile lansate de beneficiar și acceptate de prestator înăuntrul perioadei contractuale să fie executate de prestator.

În drept, potrivit dispozițiilor potrivit art. 1350 C. civ., (1) Orice persoană trebuie să își execute obligațiile pe care le-a contractat. (2) Atunci când, fără justificare, nu își îndeplinește această îndatorire, ea este răspunzătoare de prejudiciul cauzat celeilalte părți și este obligată să repare acest prejudiciu, în condițiile legii. (3) ##### prin lege nu se prevede altfel, niciuna dintre părți nu poate înlătura aplicarea regulilor răspunderii contractuale pentru a opta în favoarea altor reguli care i-ar fi mai favorabile.

Din dispozițiile legale enunțate anterior, instanța constată că în vederea angajării răspunderii contractuale a pârâtei, în sensul obligării acesteia la acoperirea prejudiciului creat ca urmare a executării necorespunzătoare a obligațiilor contractuale este necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: (1) existența unei obligații născute dintr-un contract valabil încheiat; (2) o neexecutare totală sau parțială a obligațiilor asumate prin contract de către debitor; (3) punerea în întârziere a debitorului sau existența unui caz în care debitorul se află de drept în întârziere; (4) să nu existe o cauză justificată pentru neexecutare.

În ceea ce privește prima condiție, a existenței unei obligații născute dintr-un contract valabil încheiat, instanța constată că prin contractul 749/16.08.2019 pârâta-reclamantă s-a obligat să execute în favoarea reclamantei-pârâte ##### SRL un proiect reprezentat de o soluție arhitecturală de eCommerce care să deservească procesele specifice, nevoile și obiectivele de business, precum și dezvoltarea unei infrastructuri de eCommerce capabile să genereze leads și vânzări online pentru segmentele B2B și B2C. În acest sens, au fost stabilite de părți fazele proiectului și termenele limită pentru realizarea fiecărei faze, precum și eșalonarea plăților în 5 tranșe egale.

În ceea ce privește condiția existenței unei neexecutări totale sau parțiale a obligațiilor asumate prin contract, instanța reține că, potrivit raportului de expertiză întocmit în cauză de expert Caramihai ###-#####, în decursul executării contractului au fost realizate integral doar primele 3 etape ale proiectului contractat, respectiv faza de presales, de contractare și de preluarea și consolidare infrastructură digitală, iar etapele de dezvoltare backend prin utilizarea platformei Magento 2 și de dezvoltare front-end prin implementarea de funcționalități B2C și B2B au fost realizate doar parțial, etapele finale de documentare produse și go live nefiind realizate deloc.

Referitor la condiția punerii în întârziere a debitorului, instanța reține că pârâta-reclamantă a fost pusă în întârziere prin notificarea trimisă pârâtei-reclamante prin intermediul serviciilor poștale la data de 19.03.2020, fiind astfel îndeplinite dispozițiile art. 1522 C. civ.. În ceea ce privește apărările pârâtei-reclamante potrivit cărora reclamanta-pârâtă a încălcat prevederile art. 9.1 lit. b) din Contract referitoare la acordare termenului de grație de cel puțin 15 zile, instanța le va respinge ca neîntemeiate, având în vedere că acțiunea ce face obiectul prezentei cauze a fost formulată după scurgerea unui termen cu mult mai mare decât cel de grație invocat conform contractului, cererea de chemare în judecată fiind introdusă pe rolul Judecătoriei Constanța la data de 12.10.2020.

Privitor la condiția inexistenței unei cauze justificate pentru neexecutare, instanța reține că, deși din înscrisurile depuse la dosar și din declarațiile martorilor rezultă că pe parcursul executării contractului au existat numeroase discuții între părți cu privire la designul proiectului, precum și cu privire la funcționalitățile acestuia, instanța reține că aceasta a fost modalitatea în care părțile au înțeles să își desfășoare relațiile contractuale, respectiv prin permiterea accesului reclamantei-pârâte la forme preliminare ale site-ului și transmiterea de către aceasta a feedback-ului și a

solicitărilor de remediere și de modificare. Instanța reține că, deși au existat solicitări din partea reclamantei-pârâte în sensul modificării anumitor aspecte ce țineau de aspectul sau de funcționalitățile site-ului, ce ar fi condus la anumite întârzieri în respectarea termenelor limită stabilite pentru fiecare fază a proiectului, acestea au fost acceptate de ambele părți în executarea contractului. Cu toate acestea, existența erorilor și a nefuncționalităților învederate de reclamanta-pârâtă și constatate și prin raportul de expertiză nu poate fi justificată de modificările solicitate de beneficiar, pârâta-reclamantă având obligația de a crea și dezvolta o aplicație funcțională în integralitate.

În ceea ce privește excepția de neexecutare a contractului față de neachitarea de către reclamanta-pârâtă a contravalorii facturii reprezentând ultima tranșă din prețul stabilit prin contract, instanța reține că, potrivit art. 1556 C. civ., (1) Atunci când obligațiile născute dintr-un contract sinalagmatic sunt exigibile, iar una dintre părți nu execută sau nu oferă executarea obligației, cealaltă parte poate, într-o măsură corespunzătoare, să refuze executarea propriei obligații, afară de cazul în care din lege, din voința părților sau din uzanțe rezultă că cealaltă parte este obligată să execute mai întâi. (2) Executarea nu poate fi refuzată dacă, potrivit împrejurărilor și ținând seama de mica însemnătate a prestației neexecutate, acest refuz ar fi contrar buneicredințe. În prezenta cauză, instanța reține că nu sunt îndeplinite condițiile invocării excepției de neexecutare a obligațiilor de către reclamanta-pârâtă, față de împrejurarea că, pârâta-reclamantă nu și-a executat în integralitate nici obligațiile contractuale asumate nici cu privire la etapa de dezvoltare backend prin utilizarea platformei Magento 2 – etapa a patra a proiectului contractat, nici cu privire la etapa de dezvoltare front-end prin implementarea de funcționalități B2C și B2B – etapa a cincea a proiectului, deși reclamanta-pârâtă a achitat și cea de-a patra factură nr. WMT #####.11.2019 în valoare de 24.422,93 lei. Or, față de neexecutarea obligațiilor contractuale aferente celei de-a patra și celei de-a cincea etape, este excesiv a se pretinde de către prestator achitarea și a facturii finale pentru a proceda la executarea în continuare atât a obligațiilor ce erau scadente anterior cât și a obligațiilor de finalizare a proiectului. Pentru aceste considerente, instanța va respinge excepția de neexecutare a contractului, invocată de pârâta-reclamantă, ca neîntemeiată.

în vedere îndeplinirea condițiilor răspunderii contractuale în sarcina pârâtei-reclamante, instanța va proceda la analiza prejudiciului creat reclamantei-pârâte ca urmare a neexecutării parțiale a obligațiilor contractuale. ##### de împrejurarea că în prezenta cauză nu s-a solicitat rezoluțiunea contractului încheiat între părți și nici nu s-a invocat sau probat intervenirea unei alte modalități de desființare a contractului, instanța reține că acesta este în continuare valabil, producând efecte între părți. Astfel, în ceea ce privește serviciile prestate până în prezent de pârâta-reclamantă în temeiul contractului, astfel cum acestea au fost constatate și prin raportul de expertiză, respectiv realizarea integrală doar a primelor 3 etape ale proiectului contractat, respectiv faza de presales, de contractare și de preluarea și consolidare infrastructură digitală, fiind realizate parțial etapele de dezvoltare backend prin utilizarea platformei Magento 2 și de dezvoltare front-end prin implementarea de funcționalități B2C și B2B, iar etapele finale de documentare produse și go live nefiind realizate deloc, instanța reține că este justificată și datorată contravaloarea primelor trei facturi emise de pârâta-reclamantă și achitate de reclamanta-pârâtă, respectiv a sumei totale de 72.766,82 lei. Așadar, reclamanta-pârâtă are dreptul la repararea prejudiciului suferit ca urmare a neexecutării parțiale a obligațiilor contractuale, prejudiciu reprezentat de contravaloarea

facturii nr. WMT #####.11.2019 în valoare de 24.422,93 lei, factură achitată în mod nedatorat față de neexecutarea reținută.

Pentru aceste considerente, instanța va admite în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta-pârâtă ##### SRL în contradictoriu cu pârâta-reclamantă ##### SRL și va obliga pârâta la plata către reclamantă a sumei de 24.422,93 lei, cu titlu de despăgubiri, respingând în rest cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

În ceea ce privește cererea reconvențională formulată de pârâta-reclamantă, față de reținerea unei neexecutări parțiale a contractului pentru considerentele antemenționate, instanța va respinge cererea pârâtei-reclamante de obligare a reclamantei-pârâte la plata sumei de 24.789,31 lei, reprezentând contravaloarea facturii fiscale seria WMT nr. #####.03.2020 aferentă ultimei tranșe din prețul stabilit prin contract, ca neîntemeiată. ##### în vedere caracterul accesoriu al penalităților de întârziere față de debitul principal, respingerea capătului de cerere privind acest debit, atrage în mod direct pronunțarea unei soluții identice și cu privire la capătul de cerere privind penalitățile, potrivit principiului de drept accesorium sequitur principale. Astfel, instanța va respinge cererea pârâtei-reclamante de obligare a reclamantei-pârâte la plata penalităților contractuale de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere, ca neîntemeiată.

Totodată, instanța reține că potrivit art. 4.3 din Contract, „În termen de 3 (zile) de la primirea acceptului ori solicitării Prestatorului de modificare a termenilor și condițiilor privind serviciile comandate, în condițiile art. 4.2 de mai sus, Beneficiarul va agreea cu Prestatorul condițiile finale de realizare a serviciilor de către acesta din urmă, prin semnarea comenzii de servicii”, iar potrivit art. 4.4. din contract, „Prestatorul va începe executarea serviciilor comandate de Beneficiar numai după agreearea cu Beneficiarul, în scris, a prețului serviciilor specificate în comandă și după primirea eventualei plăți în avans stabilite prin comandă”. În prezenta cauză, instanța reține că din modalitatea de desfășurare a relațiilor contractuale dintre părți rezultă că modificările solicitate de reclamanta-pârâtă pe parcursul realizării proiectului au intervenit în cadrul executării obligațiilor contractuale convenite, ca urmare a modului de îndeplinire a obligațiilor de către pârâta-reclamantă. Astfel, nu se poate reține convenirea de către ambele părți a executării unor servicii ce nu erau inerente îndeplinirii obligațiilor contractuale stabilite, astfel încât să se justifice perceperea unor tarife suplimentare față de cele stabilite inițial. Totodată, nu se poate reține existența unei comenzi ferme din partea reclamantei-pârâte, ulterioare încheierii contractului, precum nici agreearea din partea acesteia în scris a unui preț privind serviciile suplimentare pretinse. Astfel, instanța reține că cererea pârâtei-reclamante de obligare a reclamantei-pârâte la plata sumei de 188.010,99 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor suplimentare prestate de pârâta-reclamantă în cadrul contractului, este neîntemeiată.

În ceea ce privește cererea părților de obligare la plata cheltuielilor de judecată, potrivit art. 453 C. proc. civ., (1) Partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată. (2) Când cererea a fost admisă numai în parte, judecătorii vor stabili măsura în care fiecare dintre părți poate fi obligată la plata cheltuielilor de judecată. ##### este cazul, judecătorii vor putea dispune compensarea cheltuielilor de judecată.. Totodată, conform dispozițiilor art. 451 C. proc. civ., Cheltuielile de judecată constau în taxele judiciare de timbru și timbrul judiciar, onorariile avocaților (...), precum și alte cheltuieli necesare pentru buna desfășurare a procesului, iar dovada existenței și întinderii lor, potrivit art. 452 C.

proc. civ., trebuie făcută de partea care pretinde cheltuieli de judecată, cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei.

de soluția ce urmează a fi pronunțată cu privire la fondul cauzei, instanța reține existența unei culpe procesuale în sarcina ambelor părți.

Instanța constată că reclamanta-pârâtă a făcut dovada, în condițiile art. 452 C. proc. civ., a unor cheltuieli de judecată în cuantum total de 10.499 lei, reprezentând onorariu de avocat în cuantum de 5.950 lei (f.44), jumătate din onorariul expertului judiciar în cuantum de 1.500 lei (f.295) și taxă judiciară de timbru în cuantum de 3.049 lei (f.26), iar pârâta-reclamantă a făcut dovada, în condițiile art. 452 C. proc. civ., a unor cheltuieli de judecată în cuantum total de 32.443,24 lei, reprezentând onorariu de avocat în cuantum de 24.733,58 lei, jumătate din onorariul expertului judiciar în cuantum de 1.500 lei (f.296) și taxă judiciară de timbru în cuantum de 6.209,66 lei (f.198).

În ceea ce privește cuantumul propriu-zis al cheltuielilor de judecată constând în onorariu avocat la plata căruia poate fi obligată reclamanta-pârâtă, instanța va reține incidența prevederilor art. 451 alin. (2) C. proc. civ., conform cărora instanța poate, chiar și din oficiu, să reducă motivat partea din cheltuielile de judecată reprezentând onorariul avocaților, atunci când acesta este vădit disproportionat în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele cauzei. Măsura luată de instanță nu va avea niciun efect asupra raporturilor dintre avocat și clientul său.

Prin urmare, se va analiza oportunitatea diminuării onorariului de avocat, munca avocatului constituind un criteriu fundamental în raport cu care instanța poate statua în conformitate cu prevederile art. 451 alin. (2) C. proc. civ. asupra posibilității de reducere a onorariului de avocat. Munca avocatului are însă un caracter complex, situație în care pentru aprecierea onorariului ce urmează a fi suportat de partea adversă, care a pierdut procesul, se impune a fi avute în vedere criteriile prevăzute de art. 127 alin. (2) și (3) din Statutul Profesiei de Avocat, și anume: dificultatea, amploarea sau durata cazului, timpul și volumul de muncă solicitat pentru executarea mandatului primit sau activității solicitate de client, natura, noutatea și dificultatea cazului, importanța intereselor în cauză, împrejurarea că acceptarea mandatului acordat de client îl împiedică pe avocat să accepte un alt mandat, din partea unei alte persoane, dacă această împrejurare poate fi constatată de client fără investigații suplimentare, notorietatea, titlurile, vechimea în muncă, experiența, reputația și specializarea avocatului, conlucrarea cu experți sau alți specialiști impusă de natura, obiectul, complexitatea și dificultatea cazului, avantajele și rezultatele obținute pentru profitul clientului, ca urmare a muncii depuse de avocat, situația financiară a clientului, constrângerile de timp în care avocatul este obligat de împrejurările cauzei să acționeze pentru a asigura servicii legale performante.

Astfel, instanța va ține cont de complexitatea cauzei în care s-a prestat asistența juridică, munca desfășurată de avocat față de împrejurarea cererea reconvențională a fost respinsă în integralitate, iar cu privire la cererea principală pârâta-reclamantă a căzut parțial în pretenții, precum și aspectul că importanța litigiului era una destul de ridicată.

de aceste criterii, instanța apreciază ca fiind excesiv și disproportionat cuantumul onorariului perceput de avocatul pârâtei-reclamante, urmând în raport de toate considerente expuse anterior sub acest aspect să procedeze la reducerea acestui onorariu la suma de 10.000 lei, apreciind

acest quantum ca fiind unul necesar și rezonabil prin raportare la volumul de muncă depus, complexitatea cauzei și constrângerile de timp suferite.

Pentru aceste motive, și în temeiul art. 453 alin. (2) C. proc. civ., față de admiterea în parte a cererii de chemare în judecată, instanța o va obliga pe pârâta-reclamantă la plata în favoarea reclamantei-pârâte a cheltuielilor de judecată în quantum total de 8.776,14 lei, suma de 1.326,14 lei reprezentând taxa judiciară de timbru aferentă pretențiilor admise, calculată conform dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. c) OUG nr. 80/2013, suma de 1.500 lei reprezentând jumătate din onorariul expertului judiciar și suma de 5.950 lei reprezentând onorariu de avocat, și va obliga reclamanta-pârâtă la plata în favoarea pârâtei-reclamante a cheltuielilor de judecată în quantum de 11.500 lei, suma de 1.500 lei reprezentând jumătate din onorariul expertului judiciar și suma de 10.000 lei reprezentând onorariu de avocat redus.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta-pârâtă #####
SRL, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr.J13/561/2008, cod unic de
înregistrare 23316976, atribut fiscal RO, cu sediul în Constanta, #####
#####, în contradictoriu cu pârâta-reclamantă ## ##### SRL, înregistrată
la Oficiul Registrului Comerțului sub nr.J13#####, cod unic de înregistrare #####,
atribut fiscal RO, cu sediul în Constanta, ##### bis, ## #, birou 6,
#####.

Obligă pârâta la plata către reclamantă a sumei de 24.422,93 lei, cu titlu de despăgubiri.

Respinge în rest cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

Respinge cererea reconvențională formulată de pârâta-reclamantă ## #####
SRL în contradictoriu cu reclamanta-pârâtă ##### SRL, ca neîntemeiată.

Obligă pârâta-reclamantă la plata în favoarea reclamantei-pârâte a cheltuielilor de judecată
în quantum total de 8.776,14 lei, suma de 1.326,14 lei reprezentând taxa judiciară de timbru
aferentă pretențiilor admise, suma de 1.500 lei reprezentând jumătate din onorariul expertului
judiciar și suma de 5.950 lei reprezentând onorariu de avocat.

Obligă reclamanta-pârâtă la plata în favoarea pârâtei-reclamante a cheltuielilor de judecată
în quantum de 11.500 lei, suma de 1.500 lei reprezentând jumătate din onorariul expertului judiciar
și suma de 10.000 lei reprezentând onorariu de avocat redus.

Cu drept de apel în termen de 30 zile de la comunicare. Cererea de apel se depune la
Judecătoria Constanța, sub sancțiunea nulității.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței astăzi,
18.06.2024.

pentru PREȘEDINTE,
#####

Conf. art. 426 alin. 4 C. proc. civ.
Semnează președintele instanței,

GREFIER,
#####

Hotarâre nr. 6760/2024 din 18.06.2024, cod RJ ee6d89886
(<https://rejust.ro/juris/ee6d89886>)

#####

Red./tehn. #####/ E.C./25.09.2024
4ex/2 com./25.09.2024

Hotarâre nr. 6760/2024 din 18.06.2024, cod RJ ee6d89886
(<https://rejust.ro/juris/ee6d89886>)